

הזרוע והלחיים פרק עשירי חולין

קלג.

עין משפט נר מצוה

למ א מיי פ"ח מהל'
 כבודם הל' א:
 מ ב מיי פ"ז מהלכות
 מאלכות אסורות הל'
 יג סמוג לאחין קלו קלה
 טושי"ע י"ד סי' סה סעי'
 פ:
 מא ג ד ה מיי פ"ט
 מהל' כבודם הל' כג
 ופ"י"ג מהלכות תרומות
 הלכה י"ט סמוג עשין קמב
 טושי"ע י"ד סי' סה סעיף
 יא:
 מב ו ז מיי פ"ט מהלכות
 כבודם הל' כה
 טושי"ע סס סעיף יז:
 מג ח מיי פ"ד מהל'
 מ"מ הל' א טושי"ע
 י"ד סי' רמו סעיף יז:

תורה אור השלם

1. וזה יקרה משפט הכתובים מאת הקדמ מ"א ובתי הנזב אם שור אם שה ונתן לכתוב הורע והלקיחם והשפיה:
2. דבריו י"ג ואלא הקלבו כנין דבריו ושור אחרי הבצע ויקחו שור ושור משפט: שמואל א ח ג
3. מ"עדה בגד ביום קרה חמץ על תגר ושר בשרים על לב רע: משלי כ ב
4. כל חשך קטון לצפוןי תאכלוהו אש לא נפח ירע שרירי באגלו: איוב כ ב
5. ויקח כל אשר יקרא בשם יי יקלט כי בחר ציון ובירושלים תהיה פליטה פאשר אמר יי ובשריריים אשר יי קרא: יואל ג ה
6. כצורך אבן בפרגמה קן נתן לכסיל קבוח: משלי כו ח
7. לא נאנה לכסיל תענגו אף כי לעבד משל בשרים: משלי יט י

לעוי רש"י

אל"ם. צ"ק.

שיטה מקובצת

א) והמשתתף עם העובד כוכבים. י"ב ע"י תוס' בכורות דף ב' ע"ב: ב) וא"ת תיפוק ליה. י"ב ע"י תוס' דב"מ דף קב ע"א:

קבלות. יוא"ת תיפוק ליה קבלות מהמקריב את דם השלמים דהקדשה היו לשון קבלה כדאמרין פרק הקומץ [רבה] (מנחות דף י"ט.) והקריבו בני אהרן מקבלה ואילך מנזח כהונה וי"ל דהכא כיון דכתיב המקריב את דם השלמים ואת החלב וחמלה לא שייך קבלה דם נמי ל"א משמעי בקבלה:

היציקות. זריש הקומץ [רבה] (שם דף י"ח.) פריך מינה להא דאמר התם לא יקח כהן אלא זר כשר והכא קאמר שהיא עבודה המסורה לבני אהרן ומסקינן דלא כר"ש: **משקל נמי לא שקינא.** שלא אקרא גרגרין ולא אגזול ממי שצריך יומר ממני אפי"ע שנס הוא לא היה עשיר: **לבר ממעלי יומא דבפורי.** שיוס טוב הוא כדאמר צפרק אותו ואת צנו (לעיל דף פג.) ומתנות מרובות וכהני מתאספינן ואילו לא היה נוטל היו אומרים שאינו כהן: **אמר ליה רבא לשמעיה ב"ר.** רבא גרסי' דרבה כהן הוה כדאמר פרק עד כמה (בבב"ב דף ק"ז.) (רבא) [רבה] הוה מצטל לה צרוז ואמר' נמי (ר"מ י"ח.) אצני ורבה מדבית עלי קא תמו:

זכמי
 וכיון דשמענא להא דתניא א"ל ר' מאיר אומר בני שמואל חלקם שאלו בפייה מומר נמי לא אמינא ואי יהבו לי שקילנא כיון דשמענא להא דתניא י"א הצנועים מושכין את ידיהם והגרגריים חולקים משקל נמי לא שקילנא לבר ממעלי יומא דכיפורי הלאחוקי נפשאי בכהני ולפרום ידיה אנסיה ליה עידינה אמר רב יוסף והאי כהנא דאית ליה צורבא מרבנן בשבבותיה ורחיקא ליה מילתא לזיכי ליה מתנתא ואף על גב דלא אתי לידיה במכרי כהונה ולויה רבא ורב ספרא איקלעו לבי מר יוחנא בריה דרב חנא בר אדא ואמרי לה לבי מר יוחנא בריה דרב חנא בר ביזנא עביד להו עגלא תילתא א"ל רבא לשמעיה זכי לך מתנתא דבעינא למיכל לישנא בחרדלא זכי ליה רבא אכל ורב ספרא לא אכל אקרייה לרב ספרא בחלמא מ"עדה בגד ביום קרה חומץ על נתר ושר בשיריים על לב רע אתא לקמיה דרב יוסף א"ל דלמא משום דעברי אשמעתא דמר אקריין הכי אמר ליה י"ב אמרי אנא באחר שמעא בעל כרחיה מזכי וכי אמרי אנא למאן דלא אפשר ליה הא אפשר ליה ואלא מ"ט אקריין הכי כלפי רבא ולקריין לרבא רבא נווה הוה א"ל אביי לרב דימי ופשמיה דקרא במאי כתיב א"ל ב"שונה לתלמיד שאינו הגון דאמר רב יהודה אמר רב וכל השונה לתלמיד אשר ה' קורא אמר רבי זורא אמר רב וכל השונה לתלמיד שאינו הגון כזורק אבן למרקולים שנאמר כצורך אבן במרגמה כן נתן לכסיל כבוד וכתיב לא נאווה לכסיל תענוג: והמשתתף עמהן צריך לרשום: ואפילו עם העובד כוכבים ורמינהו המשתתף עם כהן צריך לרשום עם המשתתף עם העובד כוכבים ופסולי המוקדשים אין צריך לרשום הכא

קבלת דם: הו"א. היא זריקת דם המוקריב מנזח בין הנימוץ בפנים על הפרוכת ועל מנזח הזהב בין הנימוץ בחוץ. שמיטה לא קחשיב שאף הזר כשר בה [צ"ח] ע"פ העגלה. כהנים היא דכתיב (דברים כה) ונגשו הכהנים בני לוי: **ערה מורע.**

זכפריס ליהוה: זין מבפנים. במקדש כדכתיב (ויקרא ט) וישא אהרן את ידיו וגו': **זין מבחוץ.** בגבולין בכל עיר ועיר צבית הכנסת: **מזני אהרן.** ספיה דקרבא דלעיל הוה: **מוטין שזניו אסורים.** משום דם: **זטויא.** זללי: **זדק לן.** מנסה אותנו אם נדע להשיב (ט) ורצא כהן היה:

דחטיף מהנסא. מתיטקות שנושאין אותם לכהנים: **זי אמיניו חזוני קא מהצב המזוה.** ויפה הוא עושה: **וגאן.** לכהן ולא עושה לכהן מעצמו: **מימר אמרי הנו לי.** הייתי שואלו צפה מלא שהייתי סבור שהוא חיבוב מנזה: **חלקם שאלו צפיהם.** דמגני להו קרא לבני שמואל ויטו אחרי הצבע אמר רבי מאיר שלא היה עזיבת גול צידם אלא חלק ליה כגון מעשר רשיון א"י שואליו צפיהם: **הצנועים מושכין את ידיהם.** בחילוק לחם הפנים קאמר צמס' יומא צטרף צקלפי (דף לו.) משמת שמעון הצדיק נשתלחה מארה בלחם הפנים: **לאחוקי נפשאי כהני.** שלא ישמח הדבר שאני כהן: **ופריך וליפרום ידה.** כיון שאינו עושה אלא שלא ישמח עם כהן מעליו יפרום ידיו לזרון כל השנה ומחוקי נפשיה כהני: **אנסיה ליה עידיניה.** עתים שקבע לתלמידיו היו טורדים אותו מלישא את כפיו שהיה עוסק לתלמידיו) צעת שצבור נאספים לבית הכנסת: **ודחיקא ליה מלתא.** להוהו צורבא מרבנן והכהן רוצה להנותו יתן לו חלק מתנותיו לקבל רוע ולחיים מנזי טעיל צשבל הכהן והוא יאכלם: **ואע"ג דלא חסי ליה.** דכהן יכול לזכות לו: **צמכרי כהונה ולויה.** צכהן שהיה ניכר צעיר ורוב בני אדם ארובים אותו ונתנין לו המתנות וצחות כהן אמרינן דיכול לזכות מעשרותיו לאחר אף על גב דלא חסי ליה. מכרי לשון (מלכס ג יג) איש מלת מכרו: **אמר ליה רבא לשמעיה.** לשמשו של צבה"ב והוא כהן וצבה"ב נתן לו מתנותיו: **זכי לי מסנסא.** תן לי רשות ליקח מתנותיך לאוכלם מפני שהלשון עם הלחיים יתן לכהנים ובעינן למיכל לישנא צחרללא שהוא דבר חסוד וה"נ אמרינן צהשוכר את הפועלים

הנהות הב"ח
 (א) גמי אמר רבה דקן בן רב יוסף: (ב) רש"י ד"ה דקן ומי ורבה כהן הוה:

מוסף רש"י

בין מבפנים. זכורה כדכתיב (ויקרא ט) וישא אהרן את ידיו וגו'. בין מבחוץ. בכל עיר ועיר (מנחות י"ח.) ונתן ולא שיטול מעצמו. והוא הדיון לכל מתנות כהונה ולויה (שבת י"ח.) חלקם שאלו בפייה. מעשר רשיון הרלו לים שונים היו, שאלו צפיהם. מתוך שהיו גדולי הדור ופושטם לא היו מנישים מהם ושרא לים עניים מצטעים (שם.) הצנועים מושכין את ידיהם. גבי לחם הפנים תימא ארבעים שנה ששים משעון הצדיק נשתלחה ביה בלחם הפנים וכל כהן מניגשו כות ש אוכל וקבע יט אוכל ומותר, מכאן ואילך נשתלחה מארה בלחם הפנים וכל כהן המניגשו כולו אצטען מושכין ידיהם ממנו דלא מהני להו מיי' (קדושין יג.)

(א) [מנחות י"ח:];
 (ב) [עירובין נ"א. וי"ט];
 (ג) [לקמן קלד: ד] [שנה];
 ט. [מספחה דקוטוב פי"ד];
 (ה) [יומא לג. קידושין ג,ג.];
 (ו) [עירובין ע"ך א"ס פי' אביי היה לו חולי כ"י ע"ש י"ע ע"כ ע"כ ע"כ];
 (ז) [עירובין כג: וי"ט. ח] [מכות י. ע"ש, ט] [פסחא דרין כג.];
 (ח) [מספחה דע"ז ספ"ו];
 (ט) [ז"ל כבוד ואין כבוד אלא מורה שנאמר כבוד חכמים יתלו ומתמם יתלו טוב א"ר תמא בר מינה כל העושה טובה למי שאינו יודע כאלו זורק אבן למרקולס שנאמר כבוד אבן וגו' וכתיב לא אהה לכסיל תענוג. כל זה אמת ע"כ. ט] [מספחה דע"ז ח"ב];
 (י) [וה"ף פי' חולי מצעמי הוין. כ] [ס"א:];
 ע"סוק בתלמודי,

גליון הש"ס

גמי' עם העובד כוכבים. זכורה דף ע"ב זכ"ב וז"ב ד"ה אמר רש"י ד"ה וז"ב י"א וכו' ר"ה (תי' י"ה) י"א וכו' ר"ה (תי' י"ה) וכו'. ע"י צב"ש"י ע"כ עכ"כ צהיפוך מצב"ל: תוס' ר"ה ר"ה קבלות וכו' לא שפתי' בקבלה. ע"ין וצ"ח דף ע"ב:

הנהות הב"ח

(א) גמי' אמר רבה דקן בן רב יוסף: (ב) רש"י ד"ה דקן ומי ורבה כהן הוה:

מוסף רש"י

בין מבפנים. זכורה כדכתיב (ויקרא ט) וישא אהרן את ידיו וגו'. בין מבחוץ. בכל עיר ועיר (מנחות י"ח.) ונתן ולא שיטול מעצמו. והוא הדיון לכל מתנות כהונה ולויה (שבת י"ח.) חלקם שאלו בפייה. מעשר רשיון הרלו לים שונים היו, שאלו צפיהם. מתוך שהיו גדולי הדור ופושטם לא היו מנישים מהם ושרא לים עניים מצטעים (שם.) הצנועים מושכין את ידיהם. גבי לחם הפנים תימא ארבעים שנה ששים משעון הצדיק נשתלחה ביה בלחם הפנים וכל כהן מניגשו כות ש אוכל וקבע יט אוכל ומותר, מכאן ואילך נשתלחה מארה בלחם הפנים וכל כהן המניגשו כולו אצטען מושכין ידיהם ממנו דלא מהני להו מיי' (קדושין יג.)